

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 425

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 iunie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 555 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-3		
Decizia nr. 596 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	3-4		
Decizia nr. 598 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616 din Codul civil	4-5		
Decizia nr. 696 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-7		
Decizia nr. 697 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	7-8		
Decizia nr. 698 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	9-10		
		Decizia nr. 763 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1340 tezele a doua și a treia din Codul civil	10-11
		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		52.— Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică	12-13
		55.— Ordonanță de urgență privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice	13-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.104.— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru reglementarea unor aspecte legate de plata și distribuirea impozitului pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 137/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009.

În prezent, dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt: [...] c) desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență compatibili care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, fixarea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activității practicienilor în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. Judecătorul-sindic va desemna administratorul judiciar provizoriu sau lichidatorul provizoriu solicitat de către creditorul care a solicitat deschiderea procedurii sau de către debitor, dacă cererea îi aparține. În situația în care cel care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu solicită numirea unui administrator judiciar sau lichidator, numirea se va face de către judecătorul-sindic din rândul practicienilor care au depus oferte la dosarul cauzei. În caz de conexare se va ține seama de cererile creditorilor în ordinea mărimii creanțelor sau de cererea debitoarei, dacă nu există o cerere din partea unui creditor.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, raportate la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 271 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 20 aprilie 2010, respingând, cu majoritate de voturi, excepția de neconstituționalitate a acestora.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că judecătorul-sindic poate controla măsura înlocuirii lichidatorului sau administratorului judiciar, dispusă de adunarea creditorilor ori de creditorul care

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prima Guard Security International” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.827/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința comercială nr. 5.759 din 17 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.827/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prima Guard Security International” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie dreptul discreționar al creditorilor de a-și alege administratorul provizoriu sau lichidatorul provizoriu, fapt de natură să îngreuneze situația materială a debitorului.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor numai pentru motive de legalitate. O asemenea limitare a controlului judecătoresc ține de specificul procedurii insolvenței, mai precis de rolul crescut pe care creditorii trebuie să îl dețină în procesul de urmărire și recuperare a creanțelor lor. În schimb, în temeiul art. 11 lit. d) din lege, judecătorul-sindic are competența de a înlocui, pentru motive temeinice, prin încheiere, administratorul judiciar sau lichidatorul.

Totodată, prin Decizia nr. 898 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, Curtea a statuat că faptul că împotriva deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor de a desemna, fără consultarea adunării creditorilor, un administrator

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prima Guard Security International” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.827/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 596

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Constantin Vlad în Dosarul nr. 2.697.2/311/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.697.2/311/2006, **Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Vlad într-un dosar având ca obiect o plângere în baza Legii nr. 18/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că textul legal contravine prevederilor art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. **Tribunalul Olt — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.**

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, prevederi care au următorul conținut: „(1) *Terenurile situate în intravilanul localităților, care au fost atribuite de cooperativele agricole de producție, potrivit legii, cooperativelor sau altor persoane îndreptățite, pentru construcția de locuințe și anexe gospodărești, pe care le-au edificat, rămân și se înscriu în proprietatea actualilor deținători, chiar dacă atribuirea s-a făcut din terenurile preluate în orice mod de la foștii proprietari.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44, precum și dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 24 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, prin Decizia nr. 394 din 21 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 4 februarie 2004, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Constantin Vlad în Dosarul nr. 2.697.2/311/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 598

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616 din Codul civil

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător

Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Fabian Niculae — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616 din Codul civil, excepție ridicată de Augusta Tofalvi în Dosarul nr. 1.021/323/2008 al Judecătoriai Târnăveni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Dorel Sim a depus la dosar o cerere prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.021/323/2008, **Judecătoria Târnăveni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 616 din Codul civil.**

Excepția a fost ridicată de Augusta Tofalvi într-un dosar având ca obiect o acțiune ce viza sistarea unui drept de servitute.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Textul de lege criticat instituie un tratament juridic diferit în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate, întrucât proprietarul al cărui loc este înfundat este condiționat în exercitarea prerogativelor sale de buna dispoziție a proprietarului celuilalt fond, fondul dominant. Având în vedere că dreptul de servitute reprezintă o limitare legală a dreptului de proprietate permisă de dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, legiuitorul trebuia să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea dreptului de proprietate, instituind anumite limitări rezonabile în valorificarea acestuia, în așa fel încât să nu interfereze cu interesele generale sau particulare ale altor subiecți de drept.

Judecătoria Târnăveni apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 616 din Codul civil, excepție ridicată de Augusta Tofalvi în Dosarul nr. 1.021/323/2008 al Judecătoriai Târnăveni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

În temeiul dispozițiilor art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 1 din Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 8 din 8 iunie 2010, semnează

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 616 din Codul civil, prevederi care au următorul conținut: „*Proprietarul al cărui loc este înfundat, care nu are nicio ieșire la calea publică, poate reclama o trecere pe locul vecinului sau pentru exploatarea fondului, cu îndatorire de a-l despăgubi în proporție cu pagubele ce s-ar putea ocaziona.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii și în art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 616 din Codul civil prin Decizia nr. 536 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 14 august 2007, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

Curtea a reținut cu această ocazie că dreptul de servitute este un drept real imobiliar, dezmembrământ al dreptului de proprietate, care presupune prin natura sa imposibilitatea exercitării dreptului de proprietate în deplinătatea atributelor sale, proprietarul fondului asupra căruia se exercită servitutea fiind obligat să permită folosirea bunului imobil aservit. Prin urmare, cei doi proprietari se află în situații juridice obiectiv diferite, astfel încât este justificată instituirea unui tratament juridic diferit în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate.

Mai mult, dreptul de servitute reprezintă o limitare legală a dreptului de proprietate, permisă de dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Așadar, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, instituind anumite limitări rezonabile în valorificarea acestuia, în așa fel încât să nu interfereze cu interesele generale sau cu interesele particulare ale altor subiecte de drept.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 696

din 25 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Rada Pârveu, Niculina Popescu, Mihai Ionuț Mateescu, Viorel Cristian Mateescu, Mariana Irina Mocanu, Traiana Anghel, Ana Maria Anghel, Cristian Alexandru Anghel, Constantin Panait, Magdalena Ilie, Petruța Popescu și Florentina Pivniuc, prin avocat, în Dosarul nr. 13.879/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 270/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.879/3/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Rada Pârveu, Niculina Popescu, Mihai Ionuț Mateescu, Viorel Cristian Mateescu, Mariana Irina Mocanu, Traiana Anghel, Ana Maria Anghel, Cristian Alexandru Anghel, Constantin Panait, Magdalena Ilie, Petruța Popescu și Florentina Pivniuc, prin avocat, într-o cauză având ca obiect revendicare imobiliară.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că reglementarea criticată este contrară art. 44 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală, „întrucât nu lasă niciun dubiu în ceea ce privește uzarea mijloacelor de valorificare a dreptului de proprietate, în afara Legii nr. 10/2001. Apreciază că, dacă interpretarea contrară era posibilă și după pronunțarea deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție din anul 2008, acțiunea în revendicare, întemeiată pe Legea nr. 10/2001, nu mai poate constitui acum un mod de redobândire a dreptului de proprietate”.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile

de lege criticate fiind în deplină concordanță cu art. 44 din Constituție, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 sunt constituționale. În acest sens arată că stabilirea cuprinsului unei legi, și deci a reglementărilor ce o compun, nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci, cel mult, una de tehnică legislativă. În acest domeniu, legiuitorul, în virtutea competențelor sale constituționale, este îndreptățit să impună o reglementare specială într-un anumit domeniu, aplicând astfel principiul *specialia generalibus derogant*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

Alineatul (4) a fost introdus prin art. I pct. 13 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001, și are următorul conținut:

„(4) *Persoana îndreptățită are obligația de a urma calea prevăzută de prezenta lege, după intrarea acesteia în vigoare. Prevederile prezentei legi se aplică cu prioritate.*”

Autorii excepției consideră că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza întâi, potrivit căreia dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 s-a pronunțat prin Decizia nr. 270 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 11 mai 2010, statuând că textul de lege criticat nu contravine art. 44 din Legea fundamentală.

Astfel, în ceea ce privește reglementarea criticată, potrivit căreia persoana îndreptățită are obligația de a urma calea prevăzută de prezenta lege, după intrarea acesteia în vigoare,

prevederile ei aplicându-se cu prioritate, împrejurare ce este de natură a împiedica persoana îndreptățită să acționeze pentru revendicarea bunului pe calea dreptului comun, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.351 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 24 decembrie 2008, reținând că „legea nu obstrucționează accesul la justiție al celor îndreptățiți la măsuri reparatorii, ci prevede doar calea administrativă, calea legală pentru acordarea de reparații în natură sau prin echivalent. Art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 prevede că decizia sau dispoziția de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la instanța de judecată, iar art. 19 din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, prevede că deciziile adoptate

de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor pot fi atacate cu contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

De altfel, Curtea a observat că atât Legea nr. 10/2001, cât și Legea modificatoare nr. 1/2009 sunt legi reparatorii speciale. În acest sens este și Decizia nr. XXXIII din 9 iunie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care s-a statuat că, «*în cazul concursului dintre legea specială și legea generală, se aplică legea specială, conform principiului specialia generalibus derogant, chiar dacă aceasta nu este prevăzută în legea specială*».

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Rada Pârveu, Niculina Popescu, Mihai Ionuț Mateescu, Viorel Cristian Mateescu, Mariana Irina Mocanu, Traiana Anghel, Ana Maria Anghel, Cristian Alexandru Anghel, Constantin Panait, Magdalena Ilie, Petruța Popescu și Florentina Pivniuc, prin avocat, în Dosarul nr. 13.879/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 697

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Ioan Bujor în Dosarul nr. 7.036/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume deciziile nr. 26/2004 și nr. 409/2005, prin care s-a constatat că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.036/110/2007, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**, excepție ridicată de Ioan Bujor într-o

cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 37 alin. (5) cuprind norme generale care vizează aspecte privind publicitatea și intabularea construcțiilor, alte aspecte decât cele supuse judecării, apreciind că în speța sa au aplicabilitate prevederile art. 31 din actul normativ mai sus amintit. Chiar în ipoteza în care art. 37 alin. (5) și-ar găsi aplicabilitatea, autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că art. 31 are prioritate, întrucât cuprinde prevederi mai favorabile cetățeanului (posibilul contravenient), principiu consacrat atât de art. 15 alin. (2) din Constituție, cât și de legea specială.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest context, arată că textul de lege criticat nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv și nu face precizări în legătură cu aplicarea în timp a reglementărilor pe care le cuprinde.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 431/2005 și Decizia nr. 26/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „(5) *Construcțiile executate fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, precum și cele care nu au efectuată recepția la terminarea*

lucrărilor, potrivit legii, nu se consideră finalizate și nu pot fi intabulate în cartea funciară. În această situație se aplică în continuare sancțiunile prevăzute de lege.”

Autorul excepției susține că reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 prin Decizia nr. 26 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 25 februarie 2004, și Decizia nr. 431 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 17 octombrie 2005, reținând că textul „nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv și nu face precizări în legătură cu aplicarea în timp a reglementărilor pe care le cuprinde. În consecință, nu se poate reține că textul de lege criticat ar încălca dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] De altfel, conform prevederilor art. 13 alin. (2) teza a doua din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, «Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp». Or, executarea/menținerea unei construcții în stare de ilegalitate, respectiv nerespectarea obligației legale a obținerii autorizației de construcție, al cărei scop este prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare, atrage sancțiunile aferente, prevăzute de lege.

Cu privire la susținerea potrivit căreia s-ar aduce atingere și art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 115 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 5 martie 2009, Curtea a reținut, în esență, că „activitatea de edificare sau desființare a construcțiilor de orice natură trebuie să se supună rigorilor legii”, iar „regimul legal al construcțiilor nu are legătură cu ocrotirea dreptului de proprietate. În măsura în care, însă, (...) exercitarea dreptului de proprietate se abate de la prevederile legale imperative, titularul dreptului de proprietate va suporta sancțiunile stabilite de lege, fără a se putea apăra invocând principiul constituțional al ocrotirii proprietății”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește nemulțumirea autorului excepției față de stabilirea priorității textului de lege care are aplicabilitate în speța dedusă judecării, aceasta nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci reprezintă aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, ceea ce intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Ioan Bujur în Dosarul nr. 7.036/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 25 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile
care au aparținut cultelor religioase din România**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Eugen Nagy, Iuliana Nagy și Maria Marian în Dosarul nr. 1.345/175/2008 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 1.635/2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.345/175/2008, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România**, excepție ridicată de Eugen Nagy, Iuliana Nagy și Maria Marian într-o cauză având ca obiect anulare act.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că reglementarea cuprinsă în art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 este neconstituțională, întrucât realizează discriminări între cetățeni în ceea ce privește comunicarea deciziilor și cu privire la exercitarea căilor de atac împotriva acestora. Astfel, arată că deciziile emise în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 sunt supuse controlului judecătoresc într-un termen de 30 de zile de la comunicare, fără a exista însă obligația ca acestea să fie comunicate și terților. Din acest punct de vedere, se consideră discriminați față de terțele persoane, chirieșii, pentru care este aplicabilă reglementarea cuprinsă de Legea nr. 10/2001, și unde, împotriva deciziilor emise în baza acestui act normativ, se aplică procedura de drept comun.

Tribunalul Alba — Secția civilă apreciază că, la examinarea constituționalității unui text de lege, nu se are în vedere compatibilitatea acestuia cu alte prevederi legale, ci doar cu principiile și dispozițiile Legii fundamentale. Totodată, arată că procedura și termenele prevăzute de Legea contenciosului

administrativ nr. 554/2004 sunt mai restrictive decât cele prevăzute de dreptul comun, fără a se aduce atingere, însă, principiului egalității în drepturi sau accesului liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că principala critică a autorilor excepției se referă la o omisiune legislativă, or, în aceste condiții, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, în temeiul art. V din titlul II al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Textul de lege criticat are următorul conținut: „*Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora. Hotărârea pronunțată de instanța de contencios administrativ este supusă căilor de atac potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.*”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate de prevederile art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în fața legii și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea constată că autorii acesteia susțin neconstituționalitatea reglementării criticate, deoarece instituie un regim diferențiat în ceea ce privește posibilitatea atacării de către terțele persoane a deciziilor emise în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000. Astfel, aceștia consideră că prin procedura prevăzută de legea contenciosului administrativ aceste persoane — terți față de actul administrativ respectiv ar fi private de valorificarea unui drept constituțional, și anume accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Prin Decizia nr. 1.635 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010, Curtea a reținut că, „potrivit art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual nu pot fi introduse mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, ca act normativ special în domeniul retrocedărilor pe cale administrativă, se completează cu prevederile dreptului comun în materie, respectiv Legea nr. 554/2004. În consecință, deciziile Comisiei speciale de retrocedare, reprezentând acte administrative, pot fi atacate de către terți la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii nr. 554/2004, aceștia având la dispoziție un termen de un an de la data luării la cunoștință în care să atace actul administrativ contestat.”

Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a considerat că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia norma legală criticată „institue un

regim diferențiat în ceea ce privește ocrotirea dreptului de proprietate al cetățenilor persoane fizice sau al persoanelor juridice de drept privat față de persoanele juridice beneficiare ale legislației reparatorii, prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, care creează un regim favorizant față de celelalte persoane juridice sau fizice beneficiare ale prevederilor Legii nr. 10/2001”, întrucât dispozițiile legale în cauză se referă distinct la două categorii de persoane, aflate în situații juridice diferite.

De altfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, „principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Eugen Nagy, Iuliana Nagy și Maria Marian în Dosarul nr. 1.345/175/2008 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 763

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1340 tezele a doua și a treia din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1340 tezele a doua și a treia din Codul civil,

excepție ridicată de Lazăr Petroescu și Ana Petroescu în Dosarul nr. 4.986/221/2007 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate, ci reprezintă o garanție a acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.986/221/2007, **Tribunalul Hunedoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1340 tezele a doua și a treia din Codul civil.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Lazăr Petroescu și Ana Petroescu într-o cauză civilă ce are ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul de proprietate al cumpărătorului, întrucât acesta este pus în situația de a pierde atât bunul cumpărat, cât și prețul achitat, în cazul în care o terță persoană revendică imobilul. Arată că excepția de la regula răspunderii vânzătorului pentru evicțiune îl scutește pe vânzător de obligația de restituire a prețului primit în schimbul bunului vândut și de care cumpărătorul a fost evins.

Tribunalul Hunedoara — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând în acest sens că dispozițiile art. 1340 din Codul civil se referă la situația modificării convenționale a obligației de garanție a vânzătorului contra evicțiunii, ceea ce nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1340 tezele a doua și a treia din Codul civil, excepție ridicată de Lazăr Petroescu și Ana Petroescu în Dosarul nr. 4.986/221/2007 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1340 tezele a doua și a treia din Codul civil, având următorul conținut: „*Stipulația prin care vânzătorul se descarcă de răspunderea pentru evicțiune nu-l scutește de a restitui prețul, în caz de evicțiune, afară numai dacă cumpărătorul a cunoscut, la facerea vânzării, pericolul evicțiunii, sau dacă a cumpărat pe răspunderea sa proprie.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) și art. 136 alin. (5) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 1337 din Codul civil, vânzătorul este obligat de drept să răspundă față de cumpărător de evicțiunea totală sau parțială a bunului vândut. Prin derogare, potrivit prevederilor art. 1340 tezele a doua și a treia din același cod, vânzătorul nu răspunde pentru evicțiune în cazul în care cumpărătorul cunoștea la încheierea contractului pericolul evicțiunii, sau dacă a cumpărat pe propria răspundere, când contractul de vânzare-cumpărare are caracter aleatoriu. Fiind vorba despre asumarea de către cumpărător a evicțiunii, nu se pune problema restituirii prețului pe care l-a plătit pentru bunul cumpărat, Codul civil reglementând tocmai garantarea dreptului de proprietate. În aceste condiții, art. 1340 din Codul civil nu încalcă dispozițiile constituționale privind garantarea acestui drept.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică

Având în vedere că:

— Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei a câștigat în anul 2008 un proiect în Ucraina, iar în prezent contractul este în implementare;

— Unitatea pentru Coordonarea și Verificarea Achizițiilor Publice din Ministerul Finanțelor Publice a câștigat un proiect în anul 2009 în Republica Moldova și Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice a câștigat un proiect în anul 2009 în Albania;

— pentru ca aceste proiecte, precum și cele care urmează să fie semnate și implementate cu succes de către România ca stat membru partener de twinning și pentru a nu aduce atingere imaginii României pe plan internațional;

— neadoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2009, conduce la imposibilitatea României, în calitatea sa de donator de asistență tehnică, de a-și onora angajamentele deja asumate la nivel internațional, precum și de a participa în viitoare proiecte de înfrățire instituțională,

întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 8 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2009, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera i) va avea următorul cuprins:

„i) *alocație zilnică*, denumită în continuare *per diem*, reprezintă o sumă de bani care este dată consilierilor rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorilor de proiect și experților coopțați, în baza contractului de înfrățire instituțională, în vederea acoperirii cheltuielilor zilnice pe timpul delegării, în scopul asigurării cazării, transportului local, precum și pentru hrană și alte cheltuieli efectuate în legătură cu activitatea desfășurată în cadrul proiectului;”

2. La articolul 3, litera i) va avea următorul cuprins:

„i) efectuează plățile către consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, experții coopțați și către participanții la vizitele de studii;”

3. La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Ministerul Finanțelor Publice va încasa fondurile de la statul beneficiar al asistenței tehnice și va efectua plățile necesare consilierilor rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorilor de proiect și experților coopțați în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională în moneda euro.”

4. La articolul 8, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) indemnizații ale consilierilor rezidenți de înfrățire instituțională, ale coordonatorilor de proiect și ale experților desemnați pentru implementarea proiectelor de înfrățire instituțională, în conformitate cu prevederile contractuale și ale manualului de înfrățire instituțională;”

5. Articolul 9 se abrogă.

6. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În vederea îndeplinirii activității prevăzute la art. 1 vor fi coopțați consilieri rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatori de proiect, precum și experți, care vor fi remunerați

pentru activitatea depusă în cadrul proiectului printr-o indemnizație stabilită în contractul de înfrățire instituțională, în funcție de numărul de zile lucrate.

(2) Indemnizația pe care o primesc consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții coopțați pentru activitatea depusă în baza contractului de înfrățire instituțională este asimilată din punct de vedere fiscal veniturilor din salariu și se impozitează potrivit legislației în materie.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 5 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare, indemnizația pe care o primesc consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții coopțați pentru activitatea depusă în baza contractului de înfrățire instituțională este asimilată salariului, din punctul de vedere al obligațiilor decurgând pentru consilierul rezident de înfrățire instituțională, coordonatorul de proiect, precum și pentru expertul coopțat din legislația privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, inclusiv dreptul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, legislația privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, precum și din legislația privind asigurările de sănătate.

(4) Consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții coopțați în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională, în care România este donator de asistență tehnică, își vor îndeplini misiunile în baza unui mandat aprobat de către conducătorul instituției furnizoare de asistență tehnică și în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(5) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, activitatea depusă în cadrul contractului de înfrățire instituțională, în care România este donator de asistență tehnică, nu constituie situație de incompatibilitate

pentru consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și pentru experții cooptați.

(6) Activitatea depusă în cadrul proiectului de către consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și de către experții cooptați în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională se va evalua la sfârșitul anului în funcție de mandatul primit, obiectivele misiunii și de rezultatele înregistrate și descrise în raportul misiunii și în raportul anual.”

7. **Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) În termen de maximum 5 zile de la revenirea în țară, consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții cooptați vor prezenta conducerii Ministerului Finanțelor Publice un raport de misiune.

(2) În vederea evaluării anuale, consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții cooptați în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională prezintă conducerii instituției furnizoare de asistență, la sfârșitul anului, un raport anual al activităților desfășurate în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională.”

8. **Articolul 13 va avea următorul cuprins:**

„Art. 13. — (1) Pe perioada desfășurării misiunilor, consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții cooptați în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională își păstrează funcția publică și drepturile salariale, potrivit legii.

(2) Perioada în care consilierii rezidenți de înfrățire instituțională, coordonatorii de proiect, precum și experții cooptați în cadrul proiectelor de înfrățire instituțională își desfășoară activitatea constituie vechime în muncă/vechime în specialitatea funcției, care va fi înregistrată în mod corespunzător, potrivit legislației în vigoare.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2008 privind înființarea activității de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are calitate de donator de asistență tehnică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 8 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2009, cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată, după aprobarea prin lege a acesteia, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu

București, 16 iunie 2010.
Nr. 52.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice

Având în vedere evoluția crizei economice în anul 2009, precum și extinderea acesteia în cursul anului 2010, se impune luarea de urgență a unor măsuri pentru a se putea asigura respectarea angajamentelor asumate de România prin semnarea acordurilor de împrumut cu organisme financiare internaționale, acorduri absolut necesare pentru stabilitatea economică a României, pentru atingerea țintelor de deficit ale bugetului general consolidat în anul 2010.

Luând în considerare faptul că diminuarea dezechilibrelor existente și menținerea deficitului bugetar în limite sustenabile creează premisele relansării economice, se impune adoptarea în regim de urgență a unor măsuri cu caracter excepțional prin care să se continue eforturile de reducere a cheltuielilor bugetare în anul 2010.

Întrucât aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, precum și instituțiile publice din subordinea acestora aplică normativele de cheltuieli pentru dotarea cu autoturisme și pentru

consumul de carburanți prevăzute în anexa nr. 3, cu încadrarea în cheltuielile bugetare aprobate.”

2. La anexa nr. 3, punctul II se modifică și va avea cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — (1) Consumul lunar de carburanți aprobat prin hotărâri ale Guvernului pentru activitățile specifice desfășurate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și cele stabilite prin normative proprii în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, se reduce cu 50%.

(2) Face excepție de la prevederile alin. (1) consumul de carburanți aprobat pentru activitățile operative de inspecție în domeniile: vamal, gardă financiară, trafic rutier, pentru activitățile de transport valori, pentru serviciile de ambulanță și SMURD, pentru activitățile specifice de intervenție desfășurate de instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, pentru transportul persoanelor private de libertate, precum și transportul elevilor cu microbuze școlare.

Art. III. — (1) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice vor diminua cu 20% cheltuielile cu bunurile și serviciile aprobate în buget, programate pentru a doua jumătate a anului 2010 și rămase de executat.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cheltuielile pentru transmiterea pensiilor și altor forme de asistență socială, precum și pentru plata serviciilor medicale, medicamente, dispozitive medicale și materiale sanitare, reparațiile și reabilitările pentru școli și hrana persoanelor private de libertate.

(3) Reducerile de cheltuieli bugetare prevăzute la alin. (1) se realizează în trimestrele III și IV 2010, luându-se ca referință cheltuielile aprobate prin bugetul pe anul 2010 în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență rămase de executat în trimestrele respective.

Art. IV. — (1) În termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome vor prezenta spre aprobare bugetele de venituri și cheltuieli rectificative, la întocmirea cărora se va avea în vedere reducerea cu 20% a cheltuielilor cu bunurile și serviciile, altele decât cele pentru activitățile de producție, a cheltuielilor cu prestațiile externe, cheltuielilor de protocol, reclamă și publicitate, programate pentru semestrul II 2010.

(2) Economii rezultate din aplicarea prevederilor alin. (1) se vor reflecta în rezultatul financiar, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. V. — Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, pentru exercițiul financiar al anului 2010, la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit se repartizează în cuantum de minimum 90% sub formă de vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori sub formă de dividende, în condițiile legii, în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat.

Art. VI. — Prevederile art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, aprobată prin Legea nr. 227/2009, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiilor autonome.

Art. VII. — Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și angajarea unor cheltuieli de natura celor prevăzute de aceasta, fără a se lua în considerare măsurile de reducere, și amânarea plății acestora atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială sau penală a persoanelor vinovate, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 23 iunie 2010.

Nr. 55.

ANEXĂ

NORMATIVE DE CHELTUIELI
privind dotarea cu autoturisme și consumul lunar de carburanți

II. Norme privind consumul lunar de carburanți pentru autoturismele care deservesc:	Limita maximă — litri/lună/vehicul —
— miniștrii și asimilații acestora, secretari de stat, subsecretari de stat, precum și persoanele cu funcții asimilate acestora, conducătorii altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, secretari generali	200
— ministere, Casa Națională de Asigurări de Sănătate și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale; Prefectura Municipiului București și Casa de Asigurări de Sănătate a Municipiului București	150
— prefecturile județene, casele de asigurări de sănătate județene, Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești	175
— consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București	150
— consiliile locale ale municipiilor, sectoarelor municipiului București și orașelor	125
— consiliile locale ale comunelor	75
— alte instituții publice	100

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru reglementarea unor aspecte legate de plata și distribuirea impozitului pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,
în vederea aplicării corecte și unitare a dispozițiilor art. 77¹ alin. (7) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. 77¹ alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data prezentului ordin, obligațiile fiscale reprezentând impozit pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal se calculează, se rețin și se declară de către notarii publici în continuare, conform prevederilor Ordinului ministrului economiei și finanțelor și al ministrului justiției nr. 1.706/1.889/C/2008 privind aprobarea procedurilor de stabilire, plată și rectificarea impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și a modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.294/2007 privind impozitele, contribuțiile și alte sume reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic, cu modificările și completările ulterioare, plata sumelor reprezentând impozit pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal se realizează conform prezentului ordin.

Art. 2. — Impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, reținut de notarii publici, aferent operațiunilor translative ale dreptului de proprietate încheiate până la data de 13 mai 2010 inclusiv, se virează în continuare în contul unic de venituri ale bugetului de stat 20.47.01.01 „Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic”.

Art. 3. — Impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, reținut de notarii publici, aferent operațiunilor translative ale dreptului de proprietate încheiate începând cu data de 14 mai 2010, se virează în contul de venituri ale bugetului de stat 20.03.01.18 „Veniturile bugetului de stat — impozit pe venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului în a căror rază birourile notarilor publici sunt înregistrate fiscal, codificat cu codul de identificare fiscală al birourilor notariale.

Art. 4. — Stingerea obligațiilor fiscale declarate de notarii publici pentru luna mai a anului 2010, prin formularul 100

„Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, cu modificările și completările ulterioare, se va realiza luând în considerare atât sumele achitate de către aceștia în contul unic de venituri ale bugetului de stat 20.47.01.01 „Venituri ale bugetului de stat — sume încasate pentru bugetul de stat în contul unic”, cât și cele achitate în contul distinct de venituri ale bugetului de stat 20.03.01.18 „Veniturile bugetului de stat — impozit pe venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal”.

Art. 5. — (1) În vederea distribuirii sumelor convenite fiecărei unități administrativ-teritoriale destinate, conform legii, în cotă de 50% din cuantumul sumelor plătite în contul de venituri ale bugetului de stat 20.03.01.18 „Veniturile bugetului de stat — impozit pe venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal”, aferente operațiunilor translative ale dreptului de proprietate al căror obiect au fost bunurile imobile aflate pe teritoriul acestora, notarii publici care calculează, rețin, declară și virează acest tip de obligație fiscală vor întocmi și vor depune lunar la organul fiscal de administrare, împreună cu Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat și un borderou privind distribuirea către unitățile administrativ-teritoriale a sumelor reprezentând impozit pe venitul din transferurile proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, întocmit conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Pentru obligațiile de plată aferente operațiunilor translative ale dreptului de proprietate încheiate în perioada 14—31 mai 2010, borderoul prevăzut la alin. (1) se depune la organul fiscal de administrare până la data de 30 iunie 2010, însoțit de o copie a documentului de plată prin care au fost virate sumele în contul de venituri ale bugetului de stat 20.03.01.18 „Veniturile bugetului de stat — impozit pe venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal”.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 24 iunie 2010.
Nr. 2.104.

— model —

Biroul Notarului Public

Localitatea, județul/sectorul

Adresa

CIF

Telefon

BORDEROUL
nr. /data

privind distribuirea către unitățile administrativ-teritoriale a sumei de, reprezentând impozit pe venitul din transferurile proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, aferent lunii

Nr. crt.	Denumirea județului	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Codul de identificare fiscală al unității administrativ-teritoriale	Impozit total	Cota de 50% cuvenită bugetului local
	Județul 1	Localitatea 1			
		Localitatea 2			
				
	Total județ 1				
	Județul 2	Localitatea 1			
		Localitatea 2			
				
	Total județ 2				
				
	Total general:				

NOTĂ:

Prezentul borderou se depune la organul fiscal împreună cu formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”.

L.S.
Notar public,

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

